

INRESEVISERINGAR ENLIGT UTTRÄDESAVTALET

Undantag från viseringskrav

Brittiska medborgare och deras familjemedlemmar får resa in i den värdstat som är uppehållslandet enligt utträdesavtalet utan inresevisering för kortare vistelse (visering för planerade vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod) eller motsvarande formalitet, förutsatt att de är innehavare av en uppehållshandling enligt utträdesavtalet. Med en uppehållshandling enligt utträdesavtalet undantas innehavaren även från in- och utresesystemet och kravet på att erhålla ett elektroniskt resetillstånd inom ramen för Etias-systemet. Det är inte tillräckligt att omfattas av utträdesavtalet. Man måste kunna uppvisa en giltig uppehållshandling.

Undantaget från viseringskravet enligt utträdesavtalet gäller uteslutande för värdstaten.

Exempel: En brittisk medborgare har en kinesisk far som är bosatt i Spanien och innehavare av en spansk uppehållshandling som har utfärdats enligt utträdesavtalet. Fadern omfattas av undantaget från viseringskravet för inresa när han återvänder till Spanien enligt utträdesavtalet.

Personer som omfattas av utträdesavtalet kan, när de reser till ett annat EU-land, emellertid undantas från viseringskravet enligt andra tillämpliga regler, t.ex. när det land där de är medborgare är undantaget från viseringskravet för kortare vistelse.

Dessutom gäller ett annat undantag från viseringskravet i Schengenområdet¹. En uppehållshandling som har utfärdats enligt utträdesavtalet av ett Schengenland² undantar innehavaren från viseringskravet i ett annat Schengenland enligt kodexen om Schengengränserna.

Exempel: En brittisk medborgare har en kinesisk far som är bosatt i Spanien och innehavare av en spansk uppehållshandling som har utfärdats enligt utträdesavtalet. Fadern omfattas av undantaget från viseringskravet för inresa när han reser till Tyskland enligt den rätt som är tillämplig på Schengenområdet.

Familjemedlemmar som inte är medborgare i ett EU-land och som är innehavare av en giltig uppehållshandling enligt utträdesavtalet som har utfärdats av ett Schengenland är undantagna från viseringskravet även i Cypern.

Familjemedlemmar som inte är medborgare i ett EU-land och som är innehavare av en giltig uppehållshandling enligt utträdesavtalet som har utfärdats av Cypern är dock inte undantagna från viseringskravet i Schengenländerna.

Inresevisering för anslutande familjemedlemmar

För att brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet ska kunna uppehålla sig i värdstaten resten av livet har de enligt utträdesavtalet rätt att förenas med vissa

¹ Schengenområdet består av 25 EU-länder (alla utom Irland och Cypern) samt Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

² Alla EU-länder utom Irland och Cypern.

familjemedlemmar, även om familjemedlemmarna inte uppehöll sig med dem i värdstaten den 31 december 2020 (*övergångsperiodens utgång*).

Sådana familjemedlemmar har rätt till inresevisering när så krävs. Detta särskiljer dem från andra medborgare i länder utanför EU, som inte har någon sådan allmän rättighet. Man kan läsa mer om rättigheterna för anslutande familjemedlemmar i ett särskilt vägledningsdokument.

Sådana anslutande familjemedlemmar kan behöva ha inresevisering för kortare vistelse, beroende på medborgarskap. I sådana fall bör de behandlas på samma sätt som familjemedlemmar till rörliga EU-medborgare behandlas enligt EU-rätten om fri rörlighet för EU-medborgare. Det innebär att viseringen ska utfärdas gratis så snart som möjligt på grundval av ett påskyndat förfarande. Viseringar som har utfärdats till sådana anslutande familjemedlemmar bör också ha en märkning enligt utträdesavtalet.

Viseringsmöjligheterna gäller endast sådana familjemedlemmar som avses i utträdesavtalet och som ansöker om uppehåll i värdstaten enligt bestämmelserna i utträdesavtalet i syfte att ansluta sig till den person som omfattas av utträdesavtalet där (*dvs. familjemedlemmarna vill själva omfattas av utträdesavtalet*). Familjemedlemmar som endast vill besöka den som omfattas av utträdesavtalet i värdstaten behandlas som alla andra besökare.

Utträdesavtalet skyddar endast uppehållsrätten i värdstaten och därför kan familjemedlemmar som ansöker om inresevisum till andra EU-länder inte nyttja dessa viseringsmöjligheter.

Viseringsavgifter

Inreseviseringar för kortare vistelse enligt utträdesavtalet bör utfärdas gratis.

Värdstaten får använda servicenummer eller externa företags tjänster för att avtala om möten, men måste ge familjemedlemmarna möjlighet till direkt kontakt med konsulatet.

Familjemedlemmar bör kunna boka tid för besök hos de externa företagen eller konsulaten så snart som möjligt, så att de verkligen kan dra fördel av ett påskyndat förfarande.

Om familjemedlemmarna beslutar sig för att inte nyttja sin rätt att lämna in ansökan direkt till konsulatet utan i stället använder sig av ett externt företag eller extratjänster kan de behöva betala för dessa tjänster (*men inte själva viseringsavgiften*). Om deras ansökan däremot lämnas in direkt till konsulatet bör viseringsansökan behandlas utan kostnad.

Typ av visering

Även om anslutande familjemedlemmar vill bosätta sig i värdstaten med den person som omfattas av utträdesavtalet kan de bara åläggas att ansöka om ett sådant korttidsvisum som turister vanligtvis använder sig av.

Värdstatens myndigheter bör vägleda familjemedlemmarna i fråga om vilken typ av visering som de bör ansöka om (*dvs. visering för kortare vistelse*), och de kan inte kräva att de ska ansöka om visering för längre vistelse, uppehåll eller familjeåterförening.

Viseringsförfaranden

Värdstaten ska ge sådana familjemedlemmar all den hjälp de behöver för att få den nödvändiga viseringen, som ska utfärdas så snart som möjligt på grundval av ett påskyndat förfarande.

Handläggningstiden för viseringsansökningar som överskrider 15 dagar bör utgöra undantag och vederbörligen motiveras, och förseningar på mer än fyra veckor är inte rimliga.

Att ge all nödvändig hjälp innebär att värdstaten vidtar alla lämpliga åtgärder för att skyldigheterna enligt utträdesavtalet ska vara uppfyllda och skapar de bästa villkoren för att sådana viseringssökande ska kunna få inresevisering.

Styrkande handlingar

Rätten till inresevisering utgår uteslutande från familjeanknytningen till den brittiska medborgare som omfattas av utträdesavtalet och därför kan värdstaten helt enkelt begära att ett giltigt pass och sådana handlingar uppvisas som är relevanta för att styrka följande:

a) Familjemedlemmens rättigheter utgår från en brittisk medborgare.

Bevisbördan fullgörs genom att den brittiska medborgarens giltiga pass och uppehållshandling som har utfärdats enligt utträdesavtalet uppvisas.

Observera att brittiska medborgare som uppehåller sig i en värdstat med ett deklaratiskt system³ automatiskt omfattades av utträdesavtalet den 1 januari 2021, om de uppfyllde alla villkor i utträdesavtalet. Även om det rekommenderas starkt är det inte obligatoriskt för sådana brittiska medborgare att vara innehavare av en uppehållshandling som styrker att de omfattas av utträdesavtalet. I en sådan unik situation behöver familjemedlemmarna lägga fram trovärdiga bevis för att den brittiska medborgaren utövade sin rätt till fri rörlighet i värdstaten den 31 december 2020 och även fortsättningsvis uppehåller sig där.

b) Viseringssökanden är familjemedlem till en sådan brittisk medborgare och har rätt att ansluta sig till denne.

Bevisbördan fullgörs genom att bevis läggs fram för den viseringssökandes identitet (*ett giltigt pass*) och familjeband (*t.ex. äktenskapsbevis, födelseattest*) och, i tillämpliga fall, bevis för att de övriga villkoren i utträdesavtalet är uppfyllda (*t.ex. bevis på beroendeställning*).

Inga ytterligare handlingar, t.ex. bevis på logi, tillräckliga tillgångar, inbjudningsbrev, returbiljett eller medicinsk reseförsäkring, får begäras.

För mer information om utträdesavtalet, se [Kommissionens tillkännagivande – Vägledning om avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen andra delen – Medborgares rättigheter \(C/2020/2939, EUT C 173, 30 maj 2020, s. 1\)](#) som detta dokument kompletterar utan att ändra det.

Reglerna om inreseviseringar behandlas i avsnitt 2.2.3 i vägledningen.

Närmare uppgifter om inreseviseringar finns också i handledningen för handläggning av viseringsansökningar och ändring av utfärdade viseringar, som finns [här](#).

³ Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Kroatien, Italien, Cypern, Litauen, Polen, Portugal och Slovakien.